MARKET HOTEL
146 Princess St.
á móti markaðnum
P. O'CONNELL, eigandi. WINNIPEG
Beztu vínföng vindlar og aðhlynning góð. Íslenzkur veitingamaður N. Halldórsson, leiðbeinir Íslendingum.

WELLINGTON BARBER SHOP
undir nýrri stjórn
Hárskurður 25c. Alt verk vandað. Viðskifta Íslendinga óskað.
ROY PEAL, Eigandi
691 Wellington Ave.

Woodbine Hotel
466 MAIN ST.
Stærsta Billiard Hall í Norðvesturlandinu
Tíu Pool-borð.—Alskonar vín og vindlar
Gisting og fæði: $1.00 á dag og þar yfir
Lennon & Hebb,
Eigendur.

Vér höfum fullar birgðir hreinustu lyfja og meðala. Komið með lyfseðla yðar hingað vér gerum meðulin nákvæmlega eftir ávísan læknisins. Vér sinnum utansveita pönunum og seljum giftingaleyfi.
Colcleugh & Co.
Notre Dame Ave. & Sherbrooke St.
Phone Garry 2690—2691.

HERBERGI
Björt, rúmgóð, þægileg fást altaf með því að koma til vor
City Rooming and Rental Bureau
Office open 9 a.m. to 9 p.m.
Phone M. 5670 318 McIntyre Blk.

SHAW'S
Stærsta og elzta brúkaðra fatasölubúðin í Vestur Canada.
479 Notre Dame.

Dominion Hotel
523 Main St.
Beztu vín og vindlar. Gisting og fæði $1,50
Máltíð .... ,35
Sími M 1131
B. B. HALLDORSSON eigandi

UPPBÚIN HERBERGI TIL LEIGU
Tvö uppbúin framherbergi á fyrsta og öðru gólfi fyrir hreinláta og reglusama menn eru til leigu að 504 Agnes Street. sanngjarnt verð. Upplýsingar að
504 AGNES STREET

LOKUÐUM tilboðum um flutning á pósti í þjónustu Hans Hátignar, um fjögra ára tíma, sex sinnum á viku á milli Headingly og Pigeon Lake, R. M. D. No. 1, gegnum St. Francois Xavier og Pigeon Lake og hvert annað Post Office er kann að verða stofnað á þessari leið. Samningar byrji samkvæmt ákvæðum Yfir-Póstmeistarans.

Prentaðar auglýsingar samningum viðvíkjandi og umsóknar miða má yfirlíta og fá á Pósthúsinu á Headingly St Francois Xavier og Pigeon Creek, og skrifstofu Póstmála umsjónarmanns í Winnipeg.

H. H. PHINNEY,
Póstm. Umsjónarm.

Skrifstofu Póstm. umsjónarm., Winnipeg, Man. April 17. 1914.
L 30, 31, 32.

J. J. Swanson H. G. Hinrikson
J. J. SWANSON & CO.
Fasteignasalar
og peninga miðlar
SUITE 1, ALBERTA BLOCK
Portage & Garry Talsími M.2597
Winnipeg, Man.

Sherwin - Williams PAINT
fyrir alskonar húsmálningu.
Prýðingar-tími nálgast nú. Dálítið af Sherwin-Williams húsmáli getur prýtt húsið yðar útan og innan. — Brúkið ekker annað mál en þetta. — S.-W. húsmálið málar mest, endist lengur, og er áferðarfegurra en nokkurt annað hús mál sem búið er til. — Komið inn og skoðið litarspjaldið.—
CAMERON & CARSCADDEN
QUALITY HARDWARE
Wynyard, - Sask.

"Similia" Similibus Curantur".

(Eftir Jón Einarson).

Af öllum öflum þeim, er maðurinn að meiru eða minna leyti hefir haft á valdi sínu frá öndverðu, er "kraftur sjálfra vor", óefað hinn sterkasti, en þótt ólíklegt eða óeðlilegt megi þykja, jafnframt hinn dulrænasti og færrum ljós en flest önnur starfsöfl, tiltölulega.

Hér er vitanlega ekki átt aðallega við útvortis-aflið — það, að lyfta þungum steini eða stórri byrði, þótt slíkar aflraunir eðlilega séu í nánu sambandi við aðal aflstöðina : kraft andans.

Það gjörir ekki mikið til, hvort þú trúir því, að í manninum búi "efni" það, er venjululega er nefnt með nafninu **s á l**. Þú ræður því sjálfur. Við hitt getur þú ekki ráðið, hver sem þú ert, að neita því, að í manninum búi **a f l**, sem annaðtveggja er samband ýmsra skyldra afla, eða eitt megin-afl, sem temur og æfir sjálft sig og stýrir um leið hreyfingum og gjörðum hins andlega og áþreifanlega **m a n n s**.

Með hverju árinu má heita, að þekking á mannaflinu græðist að mun, og þó álíta þeir, er, dýpst hugsa og mest hafa rannsakað andans öfl, að þekking sín nái enn næsta skamt. Frá öndverðu hefir andans afl verið notað öllum öflum meira af forvígismönnum þarfra og óþarfra framkvæmda. En það hefir verið með þetta afl eins og rafmagnið: Menn hafa **n o t a ð þ a ð** til verklegra starfa án þess að vita, **h v a ð** þetta afl, rafmagnið, væri.

Nafnið **r a f u r m a g n** hefir nú um langa hríð verið örþrifsráða nafn, brúkað-af lærðum og leiknum um öll óþekt öfl, ef að eins var skiljanlegt, að þó væri um afl að ræða.

Afli andans hefir enn ekki auðnast að fá neitt eitt, ákveðið nafn, sem allir gætu nefnt það með. En nöfn þess eru legión og á miklu reyki, og mörgum eru þau öll gjör samlega ókunn. Fjöldinn allur hugsar aldrei um þetta meginafl lífsins, aðal-afl mannlegrar starfsemi. Og þó er þetta afl sívinnandi, hvort sem vér viljum eða ekki. Og ef til vill verður þess ýkjalangt að bíða, að nokkur maður noti sitt eigið afl til hlýtar. Í mörgum greinum eru "negative" öfl mynduð til þess að buga aðal jákvæða, notvalda aflið að nokkru eða öllu leyti. Oft ræður sjálfræðisaflið (automatiska) eitt öllu í vissum greinum, án þess því sé athygli veitt, né því, að afleiðingarnar séu áhrifum þess að kenna eða þakka.

Í mörgum deildum lífs vors, og jafnvel hverdagslegri lífsheild vorri — kemur þetta í ljós, en er þó sjaldnast aðgætt.

Í læknisfræðinni er andans aflið einn sí-starfandi kraftur, aðal-meðalið, sem þekt er, — og stundum eða ef til vill æfinlega óbeinlínis, ef ekki beinlínis, eina meðalið.

Enginn, sem með öllu er ókunnugt um andans öfl eða duliðs öfl mannsins, getur verið góður læknir. En þótt hann þekki þau ekki öll til hlýtar, getur hann oft notað sér þektar **a f l e i ð i n g a r**, er utan að komandi efni og áhrif hafa á þau öfl, eða í samvinnu við þau. Á þessu byggist eiginlega læknisfræðin yfirleitt. Áhrifin á þessi öfl sjúklinganna hafa hinir betri læknar frá þeim dögum, er Æsculapius (sonur Appollos, eftir sögn goðafræðinnar) praktíseraði græðslu fræðimannlegra meina, og fram á þennan dag, framleitt með ýmsum meðulum, efnislegum eða hugboðnum.

Jafnvel áður en andleg þekking komst á jafn hátt stig og nú er hún, höfðu ýmsir úr og utan við læknastéttina við haft ýmsar kúnstir og kyngi til þess að ná haldi á "krafti sjálfra vor", og þannig í gegnum andlega farvegu flytja lífsvonir og heilbrigði hinum þjáðu. Með þeirri aðferð voru framkvæmd mörg hin svonefndu kraftaverk. "Reynslan kemur fyrst — skoðunin á eftir", segir Spencer. Svo var það hér. Margir læknuðu með krafti, sem þeir þektu að eins af afleiðingunum, en ekki til rótar, — svo sem þann dag í dag í mörgum atriðum. — Nokkrir hafa þózt lækna með sérstökum krafti, er þeir gáfu eitthvert nafn, er sjúklingarnir ekki skildu. Nöfn þessara andlegu afla voru nálega eins mörg og þeir, sem að þeim unnu. Slíkt á sér enn stað í ýmsum greinum.

Það er eins í læknisfræðinni og öðrum fræðum, að ósannindin hafa haft meiri áhrif oft og tíðum en hrein og bein sannindin. Þannig hafa latínskar bænagjörðir oft haft miklu meiri áhrif á kyrkjulýðinn kaþólska, sem ekki skildi eitt einasta orð af því, sem talað var, en sömu bænir fluttar á hverdagsmáli þeirra mundu hafa haft. Fáfræðin hefir logið að mannkyninu jafnt og þétt fram á þenna dag. Það hafa líka hinir gjört, sem þekkinguna höfðu. Sannleikurinn er eins og bitur fleygur, sem flokkarnir og skoðanirnar kljúfa um, og þeir reynast oft praktískastir, sem sprengingin hefir kastað fjarst oddinum!

Ein aðal-heild læknisfræðinganna sem nú gjörist elzt, er hin svonefnda **A l l o p a t h i a**, eða gagn veikis lækninga-aðferð. Fólgin í því, að **f æ r a l í k a m a n u m e f n i**, sem hann skortir til heilbrigði, eða **t a k a m e ð l y f j a v a l d i b u r t u e f n i**, sem álitið er að valdi heilsuspilli. Hefir þessi aðferð oft að góðum notum orðið, þótt oft hafi hún, óefað, dauða valdið. Margt hefir þessi aðferð haft, sem einhlýt meðul um langan aldur, unz loksins einhver kom með illa þokkaða sönnun þess, að sú aðferð hefði ekkert nýtilegt sér til meðmælis, en margt bráð-hættulegt. Má hér tilnefna t. d. blóðtökurnar, sem um marga mannsaldra gekk sem návofa í læknisbúningi, um hin mentuðu lönd, og sem til allrar hamingju varð þó loksins bráðkvödd, en um seinan. Þá brúkar og þessi lyfjastefna mörg sérlyf við ýmsum kvillum, sem að eins er hættulítið að viðhafa, sé annað lyf brúkað um leið, sem drepur starfsmagn aðal lyfsins að nokkru eða mestu leyti. Þá er og í allopathiska lyfjaflokknum óhemjumikið af algengum hversdagslyfjum, sem ekki er hægt að brúka til lengdar, nema því að eins að þau orsaki nýja sjúkdóma, venjulega alveg ólæknandi. Má hér tilnefna t. m. arsenik meðul, kvikasilfurslyf o. fl.

Þá hefir og skurðlistin verið í nánu sambandi við allopathiuna, og fer henni óðum fram, svo lyfjalækningin, að heita má, dylst að eins í skugga hennar. Um það myndi talsvert þræta mega, hvort skurðlistin í raun og veru sé **l æ k n i n g** eða ekki. Að draga út tönn, telja sumir ekki tannlækningu. Að taka af marinn fót, er ekki að lækna fótinn, fremur en það væri talin lækning við höfuðverk, sem engin meðul gátu bugað, að taka af höfuðið. Hitt virðist þó eigi líkum fjarri, að þessi svonefnda allopathiska lyfjalækning fari smáþverrandi, uns skurðlistin ræður þar lögum og lofum að mestu.

Innspýtingar aðferðir til **v a r n a r** væntanlegum sjúkdómum geta naumast talist lækning heldur. En þar sem þær buga áfallinn sjúkdóm, er öðru máli að gegna (t. d. diptheriu o. fl.). Þessar tvær vísinda-aðferðir, skurðlistin og innspýtingar-fræðin, líta helzt út fyrir, að halda heilbrigði lýðsins í greipum sínum í framtíðinni nálega öllu öðru fremur á allopathiska vísu.

Önnur og nýrri lyfja læknisfræði hefir og breiðst talsvert út um heiminn, hin svonefnda samveikislækning, homöopathia. Byggist hún á skoðun þeirri, að "líkt læknar líkt", **S i m i l i a S i m i l i b u s C u r a n t u r**. Er hún í samræmi við gamla íslenzka máltækið, "með illu skal ilt út drífa". En hún hefir fleiri fótfestur en þessa einu skoðun: **a n n a ð** aðal stefnumið hennar er, að brúka **þ a ð a l l r a m i n s t a** af lyfjaefni, sem duga má til bóta, og orsaka enga lyfja-sjúkdóma, sem fylgir gömlu stefnunni einsog geigvænn stjörnuhali.

Þ r i ð j a atriðið er það, að brúka sem oftast lyfin, til þess eins, að vekja starfrækslu líffæranna og láta þau vinna verkið sjálf, og brúka aldrei nema eitt meðal í senn. Þessi fræðigrein hefir átt ervitt uppdráttar gegn hinni eldri og útbreiddu aðferð, allopathiunni, einsog allar nýrri stefnur aðrar. En fátt af ákveðnum lyfjum sínum hefir hún víst þurft að hætta við aftur, sem ólíkir hana mikið eldri stefnunni, — og miklu minna innbyrðis rifrildi og ofsóknir hefir hún haft við að stríða en hin. Það er margt spaugilegt að lesa í allopathiskum lækningaritum, einkum frá fyrri tíð, og margt sörglegt um leið. Í sumum gömlum bókum þarf nálega eða alveg heila blaðsíðu til upptalningar samsetningar efnum í eitt aðal meðal, og efnin oft nokkuð hverdagsleg. Man ég eftir einni danskri lækningabók gamalli, þar var "recept" fyrir samsetningu á meðali aðallega úr algengum hundasaur, er brúka átti við þrálátum blóðlátum kvenna. Og það er furða, hvað skamt er síðan, að slík lyfjaefni voru notuð, jafnvel á Íslandi. Því urðu síra Páli skálda ljóð af munni, sem oftar, og kvað hann svo:

"Frá Lands-fysikusa
fljóta dauðleg sár.
Þegar hann bregður busa,
beljar dauðinn grár.
Album grecum gefur hann inn!
Apótekið íslenzka
er eilífur hundsr......".

Það er eftirtektavert, hve mikið fjölgar þessum röddum innan vébanda allopathiu lækna, sem halda því fram, að reyndar fá eða nálega engin meðul séu þekt, sem í raun og veru **l æ k n i** sjúkdómana, kutinn sé eina ráðið í hvívetna. Og er þetta víst miklu sanni nær en fjöldi fólks ímyndar sér. Þó má gjarnan gæta þess, að yfirleitt ferst læknum líkt, þegar um nýlundur er að ræða í ungri skoðun eða ný-fundin lyf og guðfræðingunum: þeir fyrirdæma skoðunina og lyfið, án þess að rannsaka gildi hennar eða þess. Er ekki ómögulegt, að hér ráði öfund nokkru um ástundum, en þar að auki mun einnig aðal orsökin vera sú, hve rannsóknarþráin er óhugðnæm aðal-fjöldanum af læknum. Í þesirri stétt, sem hverri annari deild mannkynsins, kynokar fjöldinn sér við að hugsa, en starfar samkvæmt lærðum reglum að eins. Slíkum læknum er nauðsynlegt, að viðhalda lyfjatrúnni hjá lýðnum.

Fyrir nokkru síðan var ritgjörð "Um meðul og meðalabrúkun" eftir hinn góðfræga, skurðhaga læknir á Íslandi, Guðmund Hannesson, sem auk gáfna hans í aðra átt, mun nú talinn einn hinn helzti skurðlækna þar í landinu, — tekin upp í Hkr. Hefi ég eigi séð í íslenzku riti tekið dýpra í árinni gegn nothæfni lyfja yfirleitt. Hygg ég að það sýni að minsta kosti einlægni höf., og trú á því, að **h a n n** þurfi ekki ímynduð lyf til að ávinna það, sem á annað borð stendur í hans valdi, í áttina til að lækna hin ýmsu manna mein. Hvort hann gengur í nokkru atriði of langt, skal hér eigi dæmt, þótt ég viti, að all-margir hafi það álit, og þótt ég viti, að skoðun hr. G.H. sé alt annað en heppileg í garð "fúskaranna". Hitt hefði ég viljað benda á, hve mikið samræmi er, óviljandi, að myndast innan allophatiunnar við homöopathiuna. Þetta nfl.: að **a l l o p a t h i s k a s t e f n a n s é y f i r l e i t t s k ö k k**. Geta mætti og þess, að jafnvel meðal það, **s a l v a r s a n**, sem hr. G.H. telur sem eitt aðal kraftalyfið í hinum sársmáa flokki nýtilegra lyfja, allopathiskra, hefir jafnvel orðið fyrir ýmsum skráveifum af öðrum — nýtum — læknum. Fyrir stuttu réðist ekki svo ómerkur læknir í Frakklandi á það lyf í riti og taldi það býsna hættulegt. Vitanlega gjörði hann það ekki árangurslaust, því hið merka rit Scientific American gaf honum "sitt undir hvern vanga" fyrir bragðið, og var þó ekki lyf þetta þá eins fullkomið einsog þetta svonefnda "neo-salvarsan" er nú. Sýnir þetta dæmi út af fyrir sig sundrungareðlið í þessari lyfjafræði.

Merkilegt er það eigi síður, hve öruggar og trúfastar reynast í mótveikis-fræðinni ýmsar aðferðir, sem hún hefir tekið upp, og eru stranglega samveikis-eðlis. Má hér til nefna lækningu helfreðinna, brunasára (að sumu leyti) og innsprautanir samkyns bakteria og þeirra, er orsakað hafa sjúkdóm þann, sem verið er að lækna, — eða verja. Er það eitt víst, að allopathar munu eigi sleppa þessum aðferðum, sem eign homöpatha, þótt "principið" sé þaðan tekið.

Vera má, að innsprautanir líkar þeim, er Dr. Friedman viðhefir, séu alfopathiskar, vegna þess, að bakeria sú, er hann notar, er ekki hin sama og tæringarveikin stafar af. Enda hefir aðferð hans haft notaskamt gildi.

S a m u e l C h r. F. H a h n e m a n n (1755—1843), faðir homöpathiunnar, saxneskur að ætt, og einn hinna merkustu manna, er uppi hafa verið, komst að þeirri niðurstöðu árið 1790 (þá í Leipzig) eftir langa rannsókn og miklar praktiskar tilraunir, að hin rétta aðferð til að lækna sjúkdóma væri sú, að nota gegn þeim efni þau, í smáskömtum, er í stórum inntökum orsökuðu samskonar eða áþekk sjúkdómseinkenni, þegar þeirra væri neytt af heilbrigðum mönnum. Nefndi hann reglu þessa "homöopathie", og var mottó hennar eins og áður var sagt: "Similia Similibus Curantur", þ. e.: líkt læknar líkt. Hinni eldri aðferðinni gaf hann til aðgreiningar nafnið "allöopathie".

Eins og kunnugt er hafa smáskamtalækningar tíðkast æði mikið á Íslandi um langa hríð. Einkum hafa þær þó verið stundaðar af ólæknaskólagengnum, lærðum mönnum, og þá helzt prestum, og sömuleiðis mönnum, sem enga skólavegu hafa gengið. Of kunnugt er það, að oft varð fólki heima þar notadrýgri þessi læknahjálp en sú, er vænst var af héraðslæknunum allopathisku, til þess, að slíkt þurfi hér að ræða. Enda voru nálega allir þessir ólærðu læknar ofsóttir af héraðslæknunum, svo að segja öllum, er hérað áttu um störf þeirra. Á

MANITOBA.

Mjög vaxandi athygli er þessu fylki nú veitt af nýkomendum, sem flytja til búfestu í Vestur-Canada.

Þetta sýna skýrslur akuryrkju og innflutninga deildar fylkisins og skýrslur innanríkisdeildar ríkisins.

Skýrslur frá járnbrautafélögunum sýna einnig, að margir flytja nú á áður ótekin lönd með fram brautum þeirra.

Sannleikurinn er, að yfirburðir Manitoba eru einlægt að ná yfirtækari viðurkenningu.

Hin ágætu lönd fylkisins, óviðjafnanlegar járnbrautasamgöngur, nálægð þess við beztu markaði, þess ágætu mentaskilyrði og lækkandi flutningskostnaður — eru hin eðlilegu aðdráttaröfl, sem árlega hvetja mikinn fjölda fólks til að setjast að hér í fylkinu; og þegar fólkið sezt að á búlöndum, þá aukast og þroskast aðrir atvinnuvegir í tilsvarandi hlutföllum

Skrifið kunningjum yðar — segið þeim að taka sér bólfestu í
Happasælu Manitoba.

Skrifið eftir frekari upplýsingum til :
JOS. BURKE, Industrial Bureau, Winnipeg, Manitoba.
JAS. HARTNEY, 77 York Street, Toronto, Ontario.
J. F. TENNANT, Gretna, Manitoba.
W. W. UNSWORTH, Emerson, Manitoba;
S. A BEDFORD.
Deputy Minnister of Agriculture,
Winnipeg, Manitoba.

VITUR MAÐUR er varkár með að drekka eingöngu hreint öl. Þér getið jafna reitt yður á.
DREWRY'S REDWOOD LAGER
Það er léttur, freyðandi bjór, gerður eingöngu úr Malt og Hops. Biðjið ætíð um hann,
E. L. DREWRY, Manufacturer, WINNIPEG.

Skrifstofu tals.: Main 3745, Vörupöntunar tals.: Main 6409
National Supply Co., Ltd.
Verzla með
TRJÁVIÐ, GLUGGAKARMA, HURÐIR, LISTA, KALK, SAND, STEIN, MÖL, 'HARDWALL' GIPS, og beztu tegund af 'PORTLAND' MÚRLÍM (CEMENT),
Skrifstofa og vörugeymsluhús á horninu á :
McPHILLIPS OG NOTRE DAME STRÆTUM.

Með því að biðja æfinlega um "T.L. CIGAR," þá ertu viss að fá ágætan vindil.
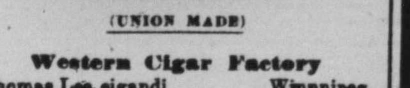

T.L.
(UNION MADE)
Western Cigar Factory
Thomas Lee, eigandi Winnipeg

MAPLE LEAF WINE CO. Ltd.
(Thos. H. Lock, Manager)
Þegar þér leitið eftir GÆÐUM þá komið til vor. Vér ábyrgjumst fljóta afgreiðslu
Mail Orders (póst pöntunum) gefið sérstakt athygli
og ábyrgjumst yöru vora að vera þá BESTU — Reynið oss eitt skifti og þér munuð koma aftur — Gleymið ekki staðnum
328 SMITH ST. WINNIPEG
Phone Main 4021 P. O. Box 1102

Islenzka lyfjabúðin
Vér leggjum kost, á að hafa og láta af hendi eftir læknisávisan hin beztu og hreinustu lyf og lyfja efni sem til eru.
Sendið læknisávisan irnar yðar til egils
E. J. SKJOLD
Lyfjasérfræðingu (Prescription Specialist) á horninu á Wellington og Simcoe
Garry 4368-85

ST. REGIS HOTEL
Smith Street (nálægt Portage)
European Plan. Business manna máltíðir frá kl. 12 til 2, 50c. Ten Course Table De Hote dinner $1.00, með víni $1.25. Vér höfum einnig borðsal þar sem hver einstaklingur ber á sitt eigið borð.
McCarrey & Lee
Phone M, 5664